

1927-08-31

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Johanne Christine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Dato i brev

General comment:

Laura Warberg, som var mor til Astrid Goldschmidt og Johanne Larsen, var død året før i april måned. Hun boede sine sidste år hos Alhed og Johannes Larsen.

Sender's location:

København

Sender info (seal, address, etc.):

Fremgår af brev

Recipient's location:

Kerteminde

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adresse på kuvert

Mentioned people:

Louise Brønsted

Mogens Fjelsted

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Johan Larsen

Johannes Larsen

Christine Mackie

Ellen Sawyer

Laura Warberg

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0767

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg-Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

Howitzvej 29 4. d. 31. aug 1927

Kæreste søde lille Junge!

Lige i dette Øjeblik – Kl 9 Aften – har jeg fået det at vide ved at ringe til Magisteren, som sagde, at vi har mistet vores kære søde Be – åh Junge, det er næsten ikke til at forstå!

Flere gange oppe på Kontoret i Dag sad jeg og var lige ved at græde, fordi jeg hele Tiden så Be for mig, som hun var i vores ungdom på Erikshåb – og alt det dejlige, som dog også jeg har at mindes med Be – jeg er fuldstændig lamslået ved at tænke på det alt sammen derovre – det står helt stille for mig, når jeg tænker på det Hjem uden Be – og så kort Tid efter, at hun gik og passede Mor, Junge, hvor er det underligt! Jeg ringede nu til Hareskov, for om der mulig lå et Brev fra dig og sagde, at hvis der kom et måtte de sende Mogens Fjelsted ud til mig med det i Morgen – jeg synes at jeg må høre om det alt sammen – ingen af Jer har nogensinde udmeldt at Be led – og det gjorde hun ikke, vel? Åh, lille Junge, jeg vilde gerne være hos dig nu og trøste dig, men jeg tror ikke, det er på sin Plads at jeg kommer derover, og jeg tænker mig som sikkert, at I begraver hende i allerdybeste Stilhed ude ved Siden af Mor.

Var I derude – og kendte hun Jer – åh, jeg må høre om det hele – og Las, hvem skal dog sige ham det? eller kan han få det at vide undervejs? med trådløst Telegram; og Junge – de får da ikke Lov til at obducere? Det kan da forhindres – det er en skrækkelig Tanke, men jeg synes der er noget med, at når de dør på et Hospital? For Guds Skyld må det forhindres. Åh, lille kære Junge, gid jeg dog kunde være og trøste dig lidt, min kæreste lille Junge, jeg kan føle hvor dybt fortvivlet du er, og Mornine, og Luggie og Elle, alle I som havde den Lykke at stå Be nær i alle År. Nu vil jeg få dette Brev afsted endnu i Aften, så du har det i Morgen tidlig – og så vil jeg give mig til at tænke alt det gode, jeg ved om Be, og alt det gode, også jeg har at tænke på.

Farvel lille søde Junge vær nu stærk i alt dette, hvis du vil have det kommer jeg – men tror du ikke, det er bedst, at jeg ikke kommer?

De allerkærligste Hilsner fra Din Dis.

og Drengene! Den søde kære Puf – og Lysse, ja, gid der dog var nogen Trøst, lille søde Junge.

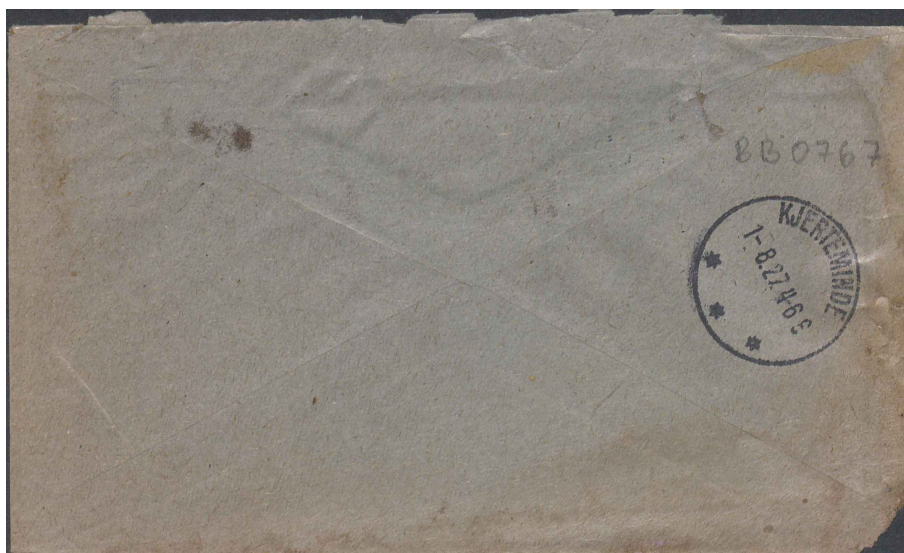
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Florsbergvej 29^e d. 31/avg
1927

Kæreste søde lille fange!
Lige i dette Øjeblik - kl. 9
Aften - har jeg fået det
at vide ved at ringe til
Magisteren, som sagde, at
vi har mistet vores søde
søde Be - ah fange, det er
næsten ikke til at forstå!

Flere gange oppe på
Kontoret, Dag sendt jeg ud
var lige ved at græde, fordi
jeg helt pludselig så Be for mig,
som hun var i sin
ungdom på Riksbåt -
af det det dejlige, som der
var jeg har at mindes
med Be - jeg er fuldt
shændig takslæt ved

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at tænke p[er] det altsammen
derovre - det skal hell
skille fat mig, når p[er]
tænker p[er] det ligeledes
Be - og så snart Tid efter,
at hun gik og passede
Mar, fange, hvor et det
m[er]kelig, p[er] rejste hun til
Dansk, for om det umly
L[ig]t Der fra dig, og sagde, at
hvis der kom et Brev de
sende Mogens Brevet med
til mig med det i Morge -
og se, at p[er] må have om
det altsammen - ingen af
jer har nogensteds ment
at De led - og det er
h[un] ikke vel? Ah, lille fange
p[er] vilde gerne have h[un] dig
h[un] og k[un]ke dig, men p[er]
føet ikke det p[er] sin Plac,
at p[er] kommer derover, og
jeg tænker mig som sikkert,

at I begrave hendes i
alle de beste St[er]hed
ude ved B[er]gen af Mar.
For I lærde og kendte
h[un] før - og p[er] mig har
du fl[er] hele - og saa, hvem
skal dog som kan det?
eller kan han f[er] det at
g[er] undervejs? med h[un].
L[ig]t Telegram, og fange - de
f[er] da ikke det p[er] at
obd[er]e? Det kan da f[er]
hendes - det er en sk[er]ke
dig tænke, men p[er] synes der
et noget med, at h[un] de
d[er] p[er] et Hospital? For
h[un]s Skyld m[er] det fortid
Ah, lille k[un]ke fange, gid
p[er] dog kunde mere og
k[un]ke dig lidt, men p[er]
lille fange, p[er] kan f[er]
h[un] dig et par Brevet der

BB0767

er af Marmine, og Læge
og alle alle I som havde
den Lykke at stå Bevar
i alle A.

Nu vil jeg lige
Brev afsted endnu i
Aften, så du har det i
Morgen tidlig - og vil
jeg give mig til at tænke
alt det gode, jeg vil
om Be, og alt det gode,
og jeg har at tænke på.

Farevel lille søde pige
det var skævt i alt dette
hvis du vil have det samme
og - men hvor du ikke, det
er bedst, at jeg ikke kommer?

De alle kærlige
Hilsener fra Din Sis.

og Drengene! Den søde,
kære Pige - og Læge, ja, og
det der var ingen Trist, lille søde pige.